

Cykl: Pòmiónë przedzegwioné - 4

Jan Kochanowski

Na lipę

Gościu, siądz pod mym liściem, a odpoczni sobie,
Nie dojdzie cię tu słońce, przyrzekam ja tobie,
Choć się nawyższej wzbije, a proste promienie
Ściągną pod swoje drzewa rozstrzelane cienie.

Tu zawždy chłodne wiatry z pola zawiewają,
Tu słowicy, tu szpacy wdzięcznie narzekają.
Z mego wonnego kwiatu pracowite pszczoły
Biorą miód, który potem szlachci pańskie stoły.

A ja swym cichym szeptem sprawić umiem snadnie,
Że człowiekowi łacno słodki sen przypadnie.
Jabłęk wprowadzie nie rodzę, lecz mię pan tak kładzie,
Jako szczerp napłodniejszy w hesperyskim sadzie.

.....

Sadnijczkôj, gòscu miłi hewò pòd mim lëscã
Òdpòczknij, wiòldzé słońce tu zakùknąc nie chca
Chòcò nõdzëwsi parmién przecësnie sã chwatkò
Wnetkã gò cénie zdësżã a kòmùdã zatchną...

Tu wiedno chłodné wiatrë z pòla zawiéwają
W "chto snòżni spiéwò" skórcë i słowicë grają
Z kwiatu pòchnącégò robòcé, rãdé pszczołë
Przëstroją w miodu błotka wiòlgòpańszcë stołë...

Jò cëchim swim szeptanim Grzeni sëpnã piòskã
Człowiek słodkò ùsnie zmachcony swiata trzòskã
Rozmieje mie achtniwac mój pón jak królewã
Chòcò, dolëbóg, ze mie le zwëczajné drzewò...

Tómk Fópka, Chwaszczëno, 20 lëpińca 2023 rokù, gòdz. 5.56 p.p.